

Bilag 4.

FINANSMINISTERIET

Den 21. marts 1972.

Notat om hovedorganisationernes forslag vedrørende Lønmodtagernes Garantifond.

Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening har over for folketingsudvalget angående lovforslaget om lønmodtagernes garantifond foreslået, at der i lovforslaget indføres bestemmelse om, at det løntilgodehavende m. v., som der ydes garanti for, er det *nettobeløb*, d. v. s. bruttolønnen med sædvanlige fradrag, herunder A-skat, som lønmodtageren skulle have haft udbetalt, såfremt der ikke var indtrådt konkurs eller anden betalingsstandsning, som er omfattet af lovforslaget. Virksomheden eller konkursboet må pålægges den sædvanlige indeholdelsespligt og pligt til at bogføre og redegøre for skatten.

For så vidt angår spørgsmålet om skat af udbetalingerne fra fonden bemærkes følgende:

I. Forinden fonden udbetaler, må der være foretaget en opgørelse af nettobeløbet, d. v. s. lønnen efter fradrag af A-skat. Opgørelsen kan foretages af arbejdsgiveren, henholdsvis konkursboet og meddeles fonden, eller den kan foretages af fonden selv.

Det vil sikkert i mange tilfælde være både besværligt og tidkrævende for fonden at skulle afvente modtagelsen af oplysning om nettobeløbet fra arbejdsgiver eller konkursbo. I en del tilfælde må man nok regne med ikke at kunne få oplysningerne fra arbejdsgiveren/boet.

Det må derfor formentlig lægges til grund, at fonden selv må beregne og fratække skatten.

Når det fortsat skal være arbejdsgiveren/konkursboet, der skal afregne A-skatten over for kildeskattedirektoratet, må det sikres, at dette skattebeløb bliver ganske det samme som det, fonden fratækker forinden

udbetaling. Det må altså være samme lønbeløb og samme skatteberegning, der anvendes. Bliver der her uoverensstemmelser eller skal der senere fejlrettes, opstår særdeles vanskelige mellemregninger mellem fonden, arbejdsgiveren og kildeskattedirektoratet. Endvidere synes sådanne ændringer af skattebeløbene at måtte få virkning for lønmodtagerens mellemværende med fonden (og med skattevæsenet), idet „nettobeløbet“ derved også ændres.

Hovedorganisationerne synes at forudsætte, at skattebeløbet beregnes på sædvanlig måde, d. v. s. på grundlag af skattekort eller bikort. Man kunne i stedet tænke sig, at fonden altid skulle nedsætte udbetalingerne med f. eks. 30 pct. for kildeskat. Her må der dog også sikres overensstemmelse mellem de lønbeløb, hvoraf henholdsvis fonden og arbejdsgiveren beregner de 30 pct. Ellers fremkommer de samme komplikationer som foran nævnt. For arbejdsgiveren ville der her yderligere opstå den vanskelighed, at han af de lønbeløb, han selv udbetaler, skal beregne kildeskat efter skattekort, mens han af de beløb, fonden har udbetalt, skal beregne 30 pct. Arbejdsgiveren skulle således operere med to slags kildeskatteberegninger.

II. Efter hovedorganisationernes forslag må det være arbejdsgiveren (konkursboet), der skal indgive lønsedler med oplysning om den samlede A-indkomst og den samlede A-skat for hver enkelt lønmodtager. Endvidere skal han løbende føre regnskab med A-indkomsterne og A-skatterne og medregne beløbene på de summariske redegørelser til skattevæsenet.

Det vil være meget vanskeligt for arbejds-